

ΌΤΑΝ ΤΟ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟΔΕΚΤΟ

Της Άννας Κουτσοπούλου

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ:

- A) ΓΥΝΑΙΚΑ
- B) ΑΝΤΡΑΣ

Μία γυναίκα και ένας έγχρωμος άντρας κάθονται στην στάση του λεωφορείου και περιμένουν.

ΓΥΝΑΙΚΑ:

Θα σε παρακαλούσα να μην μου απευθύνεις τον λόγο και να μείνεις μακριά μου.

(Απομακρύνθηκε ένα βήμα μακριά από τον άντρα)

ΑΝΤΡΑΣ:

Συγγνώμη αν σας έφερα σε δύσκολη θέση, αλλά το μόνο που ρώτησα είναι αν γνωρίζετε σε πόση ώρα έρχεται το λεωφορείο.

(Η γυναίκα απομακρύνθηκε κι άλλο από τον άντρα και έσφιξε σφιχτά την τσάντα της)

ΓΥΝΑΙΚΑ:

Ναι ναι, σας ξέρω όλους εσάς. Έτσι πλησιάζετε τον κόσμο και μετά τους αδειάζετε τα πορτοφόλια. Σας ξέρω όλους εσάς έναν- έναν. Σας βλέπω κάθε μέρα. Κάθεστε στις στάσεις των λεωφορείων σαν να μην συμβαίνει τίποτα και κατακλύβετε τον κόσμο. Για να μην πω ότι σκοτώνετε ανθρώπους κιάλας. Το πως ξεφεύγετε από την αστυνομία συνέχεια είναι αξιοθαύμαστο ειλικρινά. Αλλά να ξέρετε θα σας πιάσουν κάποια στιγμή. Για πόσο καιρό θα κρύβεστε.

ΑΝΤΡΑΣ:

Συγγνώμη, κυρία μου τι λέτε; Εγώ το μόνο που σας ρώτησα είναι αν ξέρετε σε πόση ώρα έρχεται το λεωφορείο. Ούτε σας ενόχλησα, ούτε σας έκλεψα, ούτε σας σκότωσα φυσικά. Και συγγνώμη ποιοι είμαστε 'εμείς' που τα κάνουμε όλα αυτά;

ΓΥΝΑΙΚΑ:

Οι άνθρωποι σαν και εσένα, αν είστε άνθρωποι βέβαια. Το καλύτερο θα ήταν να γυρίσετε στη χώρα σας και να φύγετε από εδώ. Δεν είστε ευπρόσδεκτοι.

ΑΝΤΡΑΣ:

Δεν περίμενα στις μέρες μας να υπάρχουν ακόμα άνθρωποι που σκέφτονται έτσι, αλλά εσείς που έχετε αυτές τις απόψεις συνεχώς με εκπλήσσετε με την αγένειά σας. Να ξέρετε εσείς μας δυσκολεύετε τη ζωή με τα στερεότυπά σας, όχι 'εμείς' τη δική σας.

(Ο άντρας γύρισε την πλάτη του και έφυγε)

ΤΕΛΟΣ